

Nagypéntek

Virágvasárnap. Jézus utoljára megmutatta hatalmát, dicsőségét, hogy aztán, nagypénteken annál jobban fájjon neki a megaláztatás, melyet bűneinkért magára vett.

„Nem tartotta az Istennel való egyenlőségét olyan dolognak, amihez föltétlenül ragaszkodjék, hanem szolgálai alakot fölvéve kiüresítette magát... engedelmes lett”
Mégis, mennyire kiemelkedett nagysága a szenvedésben! 3 év alatt számtalan alkalommal megmutatta hatalmát, utoljára elfogatásakor, amikor szavára, földre estek ellenségei. De mert elérkezett az órája, lemond hatalmáról. Tehetetlenné válik: ”ha Te vagy az Isten fia, szállj le...”-mondta a nép, a katonák és a bal lator. De nem szállt le, nem fitogtatta hatalmát, lemondott róla, hogy küldetését beteljesítse.

Szenvedésekor elsötétítette isteni bölcsességét. Benne a tudomány és bölcsesség összes kincse volt. Már 12 éves korában bámulatba ejtette az írástudókat. Később a tömeg éhen is kitartott mellette, mert ember még ilyet és így még nem beszélt. De mert elérkezett az ő órája, elhallgatott. Hiába faggatja Pilátus, hiába támadja, nem védekezik. Elsötétítette bölcsességét...

Szenvedésében elsötétítette isteni önértetét. Milyen fájdalmas lehetett, amikor önértetébe gázoltak. Arcul verték, köpdösték, kinevették. Önértetes ember nem tűri ezt. A szolga arcul veri Kaifás házában, és ő tűrte. Jerobeám király csak kezét emelte fel a próféta ellen, és a keze elszáradt!

Most egy nyomorék szolga keze, melyet az Isten teremtett, megüti az Isten Fiát, és semmi baja nem esik. Az isten tűri!

Arcul köpik azt, akinek szent arca imádandó, amely arcba annyian néztek vigaszt, megnyugvást keresve... Tördöfés az is, hogy kinevetik.

Elizeus prófétát kicsúfolták, kinevették haszontalan gyermekek, és nem tudta elviselni.

Megátkozta őket, és az átok fogant: két medve jött ki az erdőből, és szétmarcangolta őket. – mondja az írás.

és Jézus elviseli a csöcseléknevetést.

Szenvedésében elsötétítette jóhírét, becsületét. Pedig ő mentes volt a bűntől! Az angyal fogantatása pillanatától szentnek mondja. Keresztelő János Isten Bárányának nevezi. Sőt ő maga kérdezte egy alkalommal a farizeusoktól: „ki az, aki bűnnel vádol engem... „
Aztán becsületesnek vallják az emberek, még Júdás is az Igaz vér elárulásának tudatától kétségbe esve akasztja fel magát...

Jézus legdrágább kincsét is odaadja, megfosztják tőle, elveszik jó hírét. Gonosztevőnek mondják, gonosztevéként bának vele, gonoszok sorsára juttatják, és Ő engedi! És mi? Nem ugyanígy bánunk Véle?

Szolgai alakot fölvéve kiüresítette magát, engedelmes lett, egészen kereszt haláláig. Ezért Isten felmagasztalta, és minden mást fölülmúló nevet adott neki, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a menyben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr... mert Ővé lett az utolsó szó, nem marad kiszolgáltatottan a keresztben, a halál markában, hanem 3. napra feltámad.

Amen

1990. Fháza B fil.